Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Vine din cer, vine Cuvântul lui Dumnezeu din cer pe pământ, vine şi Se vesteşte pe Sine că vine. Vine Duhul Sfânt Mângâietorul, Care din Dumnezeu va lua şi va vesti peste pământ Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu sunt Cel ce sunt, şi Mă vestesc pe Mine Însumi când vin cuvânt peste pământ ca să Mă aşez în carte şi să fiu împărţit în lung şi în lat până la marginile marginilor, ca nu cumva să fie cineva să spună că n-a grăit Dumnezeu peste pământ în acest timp.

Eu sunt Iisus Hristos şi sunt Păstor. Pe cei ce Mă cunosc şi Mă cred şi Mă aşteaptă, pe aceia îi păstoresc şi le dau din gura Mea şi sunt ei mângâiaţi de Dumnezeu, iar pe cei necredincioşi şi neiubitori de Dumnezeu îi aştept, îi aştept să-Mi cunoască strigătul şi să le întind mâna ca un Păstor şi să-i scot dintre spini şi să-i curăţ apoi ca să le dau iertare pentru deşertăciunile vieţii lor, că n-am venit şi nu vin să pierd lumea, ci vin s-o mântuiesc pe cea din pierzare dacă va asculta ea glasul Meu, strigătul Meu după om.

În zi de duminică grăiesc cuvânt peste pământ, grăiesc ca un Păstor. Fiecare preot dacă-i păstor le dă din gura lui povaţă şi mângâiere şi putere celor păstoriţi de el. Aşa este lucrarea păstorului şi grăieşte el în duminici şi în sărbători, grăieşte peste cei păstoriţi de el, iar Eu dacă sunt Păstorul Cel din cer, Păstorul Cel cu crucea, Eu sunt Cel ce păstoresc şi pe oi şi pe păstorii care păstoresc, căci aceasta este lucrarea Cuvântului lui Dumnezeu, a Fiului lui Dumnezeu, a Celui Care are nume mare la sfârşit de timp când *«El vine cu oştiri din cer după El, călare pe cai albi, îmbrăcaţi în haine de in alb, curat»*, precum este scris că *«vine Domnul, Cel îmbrăcat în veşmânt stropit cu sânge, şi numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».* Să se deschidă Scripturile şi să se citească în ele ceea ce Eu, Domnul domnilor şi Împăratul împăraţilor, spun acum cu gura Mea, ca să fie crezut ceea ce spun. Amin.

Duminica a treia a postului mare, duminica sfintei cruci, popasul cel de la mijlocul timpului cel pentru postul Sfintelor Paşti, iată aşezare scrisă de sfinţii părinţi peste biserica Mea de pe pământ! O, ce dulce este pentru cei din cer graiul Meu când grăiesc cuvânt peste pământ în sărbători! O, ce mare slavă se aşează înaintea lor când Domnul lor grăieşte călătorind cu ei între cer şi pământ călare pe cai albi, precum este scris!

O, ce-ar face oamenii de pe pământ dacă li s-ar deschide ochii ca să vadă cu ei cum călătoresc Eu, Domnul, între cer şi pământ cu sfinţii Mei? Am spus poporului cuvântului Meu cel de azi şi spun acum şi lumii care-L ştie pe Domnul, dar nu umblă pe urma Lui, îi spun să citească din cartea istoriei Domnului cartea Macabeilor şi să vadă în ea cum cei din cer mergeau prin văzduh luptând cu săbii şi cu săgeţi ca şi cei de pe pământ pentru cei credincioşi, care strigau la Domnul, şi mare era rugăciunea lor spre cer şi puterea ei! O, dar ei trebuia să înveţe din a-ceastă arătare cerească şi să înţeleagă din ea că nu pentru cele de pe pământ trebuie să se lupte omul, ci pentru cele din cer, pentru patria cea din cer a celor ce iubesc pe Domnul, căci scris este în Evanghelia duminicii de azi cuvântul Meu care-i învaţă pe cei iubitori de cer şi le spune că: *«Oricine voieşte să vină după Mine să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze, căci cine va voi să-şi mântuiască sufletul îl va pierde, iar cine-şi va pierde sufletul său pentru Mine şi pentru Evanghelie acela îl va mântui, căci ce-i foloseşte omului să câştige lumea întreagă dacă-şi pierde sufletul şi ce-ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul lui*?». O, şi le-am mai spus mulţimii şi ucenicilor Mei să nu se ruşineze, *«Căci cine se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele în neamul acesta curvar şi păcătos, şi Eu, Domnul, Mă voi ruşina de el când voi veni întru mărirea Tatălui Meu cu sfinţii îngeri».*

Chem şi azi mulţimile, chem şi iar chem popoarele de pe pământ şi le spun şi lor acelaşi cuvânt, căci patria cerească este aceea care va rămâne, iar dacă ei zidesc la altă împărăţie şi patrie pe pământ îşi vor pierde salvarea, îşi vor pierde sufletul, în timp ce ei ar crede că şi-l vor mântui.

Eu, Domnul Iisus Hristos, vin din cer cuvânt pe pământ şi chem la rugăciune popoarele, căci oamenii toţi sunt păcătoşi peste măsură şi trebuie să bată la uşa cerului cu rugăciune fierbinte şi să ceară milă, să ceară cu putere ca să li se deschidă cerul, de unde să li se dea.

Voi, popoare şi căpetenii de popoare, o, aţi lăsat să ruginească de tot această cheie cu care omul poate să deschidă cerul şi să primească. Iată, nu mai este folosită rugăciunea spre cer, ci numai bo-găţiile de pe pământ şi gloatele sărace care să slujească pentru cei bogaţi, pentru cei ce au şi trăiesc în plăceri, dar dacă aceştia ar fi săraci ar striga la cer şi s-ar mângâia cu mila care ar avea grijă de ei din cer, fără să le dăuneze lor această milă aşa cum le dăunează bogăţiile, banii şi plăcerile lor.

O, Mă doare când îi văd pe cei bogaţi de bani şi de avuţii şi de plăceri şi de distracţii, Mă doare când îi văd şi când îi aud că-Mi cântă, că-Mi rostesc numele de care se folosesc pentru ei şi nu pentru Mine, Mă doare când îi aud şi când îi văd cum sunt, căci sunt goi de tot şi n-au veşmânt pentru cer, că iată cum umblă femeia, umblă descoperită cu trupul şi cu capul, umblă lumeşte tot timpul, şi tot aşa se pune apoi şi în faţa icoanei ca să grăiască Domnului, o, şi Mă doare lipsa sfinţeniei din rugăciunea celor ce Mă folosesc numai pentru binele lor, uitând ei că şi cei din cer au nevoie de binele făcut de ei şi plăcut Mie, adică după voia Mea, după legea Mea cea sfântă lucrat.

O, nu pot grăi celor ce-şi zic păstori şi slujesc în biserici, nu le pot grăi durerea Mea cea de la ei, căci ei nu Mă iubesc. Şi cum ar putea să Mă iubească dacă nu aceasta este dorirea lor? E de ajuns să-i dea diavolului un vârf de deget, şi dacă-i dai, el îţi ia apoi toată mâna şi toată inima, şi nu mai rămâne omul pentru Dumnezeu nici dacă se duce să stea pe scaun de păstor. Dar cei ce Mă iubesc, cei cărora Eu le sunt iubirea, aceia altfel sunt, şi trebuie ei să spună Domnului mereu în rugăciunea lor şi să ceară spunând: să ştiu că sunt în mâinile Tale, Doamne, chiar şi când diavolul vrăjmaş mă are la mână prin multele mele slăbiciuni şi păcate, pe care le-am adus înaintea Ta împotriva mea însumi, dar ţine-mă în mâna Ta ca să nu mă pierd, Doamne, ci doar să mă umilesc adânc pentru neputinţa mea. Amin.

O, ce mare minune s-ar ridica de pe pământ la cer dacă tot neamul creştinesc, tot neamul botezat ar vrea să nu calce, ci să ţină cu sfinţenie toate zilele de post, toate câte Eu, Domnul, am aşezat pentru oameni pe pământ prin sfinţi! O, greu Mă apasă neascultarea tuturor oamenilor, dar Eu îi strig şi le a-mintesc de legea Mea cea sfântă pentru creştini şi le spun că sunt patru posturi în an, şi ele trebuie să fie ascultate şi împlinite cu frică şi cu cutremur, căci altfel nu este bine pe pământ. Nici unui neam de pe pământ nu i-a fost bine când n-a ţinut seama de aşezările din cer venite pentru neamul creştinesc ca să fie ţinute şi ca să pot Eu, Domnul, să am cu ei vieţuire şi ajutorare pentru ascultarea lor. Orice necaz, orice ameninţare, orice lucru şi năvală diavolească se duc pe apa sâmbetei dacă postul şi rugăciunea lângă post sunt aduse Domnului aşa cum este orânduiala lor, căci Eu am spus tuturor: *«Rugaţi-vă neîncetat!»*.

Să-l simt pe om când se roagă Mie, când Îmi grăieşte, aşa aştept Eu de la fiecare om, căci aşa este adevărată iubirea celui ce Mă doreşte şi Mă iubeşte şi-Mi grăieşte, iar altfel e seacă vremea rugăciunii omului. Să facă roade rugăciunea aşa cum face pomul, că numai aşa se vede că Mă doreşte şi Mă iubeşte omul şi se roagă după adevăr.

Iată o durere mare a Mea, că de peste tot ajunge la Mine durere neştiută că este ea şi că doare, că văd pe mulţi care dau să nu creadă, să nu mai creadă, după ce au avut folos pentru credinţă prin cei care au crezut şi au iubit pe Dumnezeu. Dar să ajungi să nu mai crezi de la Dumnezeu pentru că nu-l mai ai la suflet pe cel prin care Domnul S-a strecurat şi Se strecoară spre tine, pe cel de care ţie nu-ţi mai place pentru că-ţi place de tine, iar de el eşti nemulţumit, iată, aceasta este durere fără de mângâiere pentru Mine şi pentru cei din cer, şi numai celui ce-i

place de el însuşi căutându-şi dreptatea lui, numai acela se împiedică în cel de lângă el prin care Domnul i-ar putea lui grăi, şi iată, ajunge acela să nu mai vrea, să nu mai ia, să nu mai creadă de la Domnul. O, şi vine aşa peste tine, omule, vine aceasta ca pedeapsă a îndoielii tale, a nestatorniciei tale faţă de Domnul, vine ceea ce cauţi, vine ceea ce lucrezi şi faci tu, vine şi te întunecă şi te pedepseşte şi te alungă de lângă Domnul, iar tu ai răspundere pentru aceasta şi ai de dat răspuns. O, numai cel ce rabdă totul, totul până la capătul răbdării, numai acela va avea plata fericirii pentru răbdarea sa, Eu aşa am spus, şi aşa se va împlini, precum am spus. Amin.

Purtarea crucii şi statul lângă Mine şi lângă multa Mea lucrare dintre cer şi pământ, numai aşa poate omul care Mă cunoaşte în acest cuvânt, numai aşa poate să aibă el plată că M-a iubit şi că M-a slujit, dar nu până la jumătatea drumului, nu aşa se merge pe cale cu Mine. O, nu cu lumea, ci cu Mine şi lângă Mine să meargă cel ce voieşte să ajungă să vadă ziua slavei Mele, ziua la care tânjesc toţi sfinţii din cer, toate oştirile cereşti. Viaţă păstorită, aşa voiesc Eu să fie viaţa celor ce vor să fie creştini, căci fără păstorire din cer vine diavolul şi păstoreşte el peste om cu ale lui.

Crucea purtată, aceasta este calea şi mersul celui ce vine după Mine ca să fie cu Mine pe pământ, şi în cer apoi. Tânjirea după cele din cer trebuie s-o poarte în suflet cel ce vine după Mine ca să fie cu Mine aici şi pe vecii. Acestea le spun Eu, Domnul, celor ce au fost sau sunt sau vin să fie cu Mine pe cale până la sfârşit, până la venirea Mea. Eu vin mereu, vin după om mereu, vin şi până la ziua Mea cea slăvită mult, şi să înţeleagă omul această mare iubire a Mea, iar cine nu înţelege de iubire, e de plâns unul ca acela.

O, e mult de plâns pentru toţi oamenii, măi poporul Meu. Grăiesc cu tine, fiule, şi grăiesc în mijlocul tău pentru toţi cei de pe pământ mari şi mici. Tu eşti poporul cuvântului Meu, micuţa Mea obşte de ucenici acum, la sfârşit de timp, şi eşti pregătit de Mine pentru cele ce am de împlinit şi de împărţit acum, în vremea ta cu Mine pe pământ. Întăreşte-te, dar, ca să-Mi fii de ajutor şi ucenic să-Mi fii pentru împărţirea Mea peste tot, ca nu cumva să fie cineva să poată spune că n-a grăit Dumnezeu pe pământ în zilele cele de apoi, când oamenii nu-şi mai întorc faţa spre cer.

O, pace ţie, poporul Meu, obştea Mea cea mică de ucenici! Pace vouă, şi staţi mereu, staţi în ajutorul Meu mereu, o, fiilor! Amin, amin, amin.

2/15 martie 2015